

Simhat Tora - Sărbătoarea „Bucuria Torei” שמחת תורה [anul 5780]

Simhat Tora este o sărbătoare, *moed* מועד, care se ține imediat de după Sucot, în Israel în a opta zi, adică de 22 Tișrei împreună cu sărbătoarea de Șmini Ațeret, iar în diaspora a doua zi, adică a noua zi de 23 Tișrei. În această zi noi sărbătorim terminarea citirii ciclului anual de pericope și începerea noului ciclu. În ziua aceasta noi citim ultima pericopă din cele 54 Vezot Habracha și începem primul capitol a primei pericope Bereșit.

Originea sărbătorii este foarte controversată. În orice caz ea nu apare deloc nici în Tora, nici în restul de Tanach, nici în Talmud. Sărbătoarea este amintită pentru prima oară într-unul din cele mai vechi Sidururi (carte de rugăciune) a lui Rav Amram Gaon din secolul al nouălea. Încă sărbătoarea avea tot felul de nume până în secolul 11 când în Spania întâlnim pentru prima oară numele de Simhat Tora pentru această sărbătoare. Originea sărbătorii este aproape sigur în Bavel (Babilon) unde ciclul de citire a Torei era de un an. În Israel ciclul era de trei ani. De acolo din Bavel s-a răspândit în toată lumea. Însă bucuria și veselia pe care le purtăm când terminăm de citit din Tora sau terminăm de învățat o carte apare deja în midraș. Midraș Șir Hașirim Raba 1:9 explică versetul 15 din 1Regicap. 3 „Și Solomon s-a trezit și iată a fost un vis. Și a venit la Ierusalim și a stat în fața Aron Brit Adonai (chivotul legământului) Domnului și a adus ardere-de-tot și jertfe de pace și a făcut un ospăț tuturor slujitorilor săi” în felul următor: „Rabi El'azar a spus: de aici (învățăm) că facem un ospăț la terminarea Torei”. Astăzi cea mai mare parte a veseliei și sărbătorii este dansul cu cărțile (sulurile) de Tora în brațe. În afară de asta se organizează și mese festive.

Citirea din Tora

Se citește din Tora ultima pericopă cu care se termină cartea de Tora și anume Vezot Hatora. Aceasta este singura sărbătoare în care se citește o pericopă și este singura pericopă care se citește de o sărbătoare care, și ea este singura în care sunt chemați 7 „olim” care citesc. Adevărul este că toată obștia este chemată la Tora chiar și copiii într-un singur grup. Ultimul care este chemat să încheie citirea Torei în anul respectiv se numește *Hatan Tora* חתן תורה (mirele Torei), aceasta fiind o cinste deosebită. Imediat după aceea, fără nici o întrerupere este chemat încă un „ole” care se numește *Hatan Bereșit* חתן בראשית (mirele de Bereșit/Geneza) care citește prima parte a primei pericope, Bereșit, încă o cinste deosebită. Asta ne arată continuitatea vieții și neoprirea ciclurilor de citire și învățatură nici măcar pentru o clipă.

Hakafot הקפות (Circuituri)

Apogeul sărbătorii este momentul în care sunt scoase toate cărțile de Tora din dulap și sunt duse pe brațe în circuite în jurul podiumului (bima). Se fac 7 circuite cântând și dansând când la fiecare circuit sulurile trec de al un participant la altul. Acest ritual este destul de nou datând probabil din secolul 15. Acest ritual se face în seara de sărbătoare spre sfârșitul rugăciunii de Arvit și dimineața la Șaharit înainte sau după citirea din Tora. Unul dintre

participanți merge înainte și citește rugăciuni și piyutim (cântece religioase) și după fiecare circuit se cântă și se dansează.

În Israel la ieșirea din sărbătoare (exact când ea începe în diaspora) se organizează *Hakafot Şniyot* הקפות שניות (Circuite secunde) și se dansează cu suluri și în afara sinagogilor, pe străzi.

Este frumos că terminăm sărbătorile de toamnă și zilele de căință și iertare cu atâta veselie și bucurie și la fel terminăm citirea cărții de Tora și reînceperea ei cu și mai multă veselie.

Vei fii numai vesel *vehayita ach sameah* והיית אך שמח

Hag Sameah חג שמח